

Huber Péter: Kik a keresztre feszítés felelősei?

Miközben egyéb írásaimhoz forrásokat keresve számtalan Bibliai jellegű youtube videót végignéztem, nem kerülhette el figyelmem az a beteges törekvés, mellyel minden áron, ha kell az Evangéliumok íróit csalással vádolva is, megpróbálnák a zsidóság szerepét nullára csökkentve, a teljes felelőséget a rómaiak számlájára terhelni.

Nem mondom kényelmes, hisz mivel az egykori Római birodalom 500 vagy 1500 éve már nem létezik (Annak függvényében, hogy Bizánc vagy Róma elestét vesszük alapul.) így azok védekezni nem tudnak!

Mielőtt ezen írásomnak nekikezdtém volna, még bepötyögtem böngészőm google keresőjébe angolul, hogy „who killed Jesus” (idéző jelbe téve) s 52800 találat arról tanúskodik, hogy sokakat foglalkoztat ez a kérdés. Rá kellett döbbernem, hogy a kérdéssel az angol wikipédia külön oldallal foglalkozik: (https://en.wikipedia.org/wiki/Jewish_deicide)

Az első tíz, húsz találatot elolvastva láttam, hogy mind az Evangélium íróit hitelképtelenné tevő kísérletekbe bonyolódnak, így nem szándékszóm őket megválaszolni egy kivételével (<http://www.myjewishlearning.com/article/who-killed-jesus/>) mely a „kinek volt érdeke?” mentén kísérletezik. Szerinte a rómaiaknak volt érdekük, mert Jézust a Zsidók királyának tartották így veszélyeztette Róma hatalmát, illetve a zsidók túl sokszíniűek (farizeus, szadduceus, esszenius, ...) és túl toleránsak ahhoz, hogy ilyet tegyenek. Válaszomat e két állításra lejjebb fogom megadni.

Mint mindig lássuk most is mi található a Bibliában:

Máté:

Ettől fogva kezdé Jézus jelenteni az ő tanítványainak, hogy néki Jeruzsálemben kell menni, és sokat szenvedni a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon föltámadni. (Mt.16:21)

Ímé, felmegyünk Jeruzsálemben, és az embernek Fia átadatik a főpapoknak és írástudóknak; és halálra kárhoztatják őt, (Mt.20:18)

És a főpapok és farizeusok hallván az ő példázatait, megértették, hogy róluk szól. És mikor meg akarák őt fogni, megfélemlének a sokaságtól, mivelhogy úgy tartják vala őt mint prófétát. (Mt.21:45-46)

Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megölöd a prófétákat és megkövezed azokat, a kik te hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképen a tyúk egybegyűjti kis csirkéit szárnya alá; és te nem akartad.

Ímé, pusztán hagyaték néktek a ti házatok.

Mert mondom néktek: Mostantól fogva nem láttok engem mindaddig, mígnem ezt mondjátok: Áldott, a ki jő az Úrnak nevében! (Mt.23:37-39)

Akkor egybegyűlének a főpapok, az írástudók és a nép vénei a főpap házába, a kit Kajafásnak hívtak,

És tanácsot tartának, hogy Jézust álnoksággal megfogják és megöljék.
De azt mondják vala: Ne az ünnepen: hogy zendülés ne legyen a nép között. (Mt.26:3-5)

Akkor a tizenkettő közül egy, a kit Iskariótes Júdásnak hívtak, a főpapokhoz menvén,
Monda: Mit akartok nékem adni, és én kezetekbe adom őt? Azok pedig rendelének néki harmincz ezüst pénzt.
És ettől fogva alkalmat keres vala, hogy elárulja őt. (Mt.26:14-16)

És még mikor beszél vala, ímé Júdás, egy a tizenkettő közül, eljőve és vele együtt sok nép fegyverekkel és fustélyokkal, a főpapoktól és a nép véneitől. (Mt.26:47)

Amazok pedig megfogyván Jézust, vivék Kajafáshoz, a főpaphoz, a hol az írástudók és a vének egybegyültek vala. (Mt.26: 57)

A főpapok pedig és a vének és az egész tanács hamis bizonyóságot keresnek vala Jézus ellen, hogy megölhessék őt;
És nem találának. És noha sok hamis tanú jött vala elő, még sem találának. Utoljára pedig előjövén két hamis tanú,
Monda: Ez azt mondta: Leronthatom az Isten templomát, és három nap alatt felépíthetem azt. (Mt.26:59-61)

Ekkor a főpap megszaggatá a maga ruháit, és monda: Káromlást szólott. Mi szükségünk van még bizonyóságokra? Ímé most hallottátok az ő káromlását.
Mit gondoltok? Azok pedig felelvén mondának: Méltó a halálra.
Akkor szemébe köpdősének és arczul csapdosák őt, némelyek pedig botokkal verék,
Mondván: Prófétáld meg nekünk Krisztus, kicsoda az, a ki üt téged? (Mt.26:65-68)

Jézus pedig ott állá a helytartó előtt; és kérdezé őt a helytartó, mondván: Te vagy-e a zsidók királya? Jézus pedig monda néki: Te mondod.
És mikor vádolák őt a főpapok és a vének, semmit sem felele.
Akkor monda néki Pilátus: Nem hallod-é, mily sok bizonyóságot tesznek ellened?
És nem felele néki egyetlen szóra sem, úgy hogy a helytartó igen elcsodálkozik.
Ünnepenként pedig egy foglyot szokott szabadon bocsátani a helytartó a sokaság kedvéért, a kit akarának.
Vala pedig akkor egy nevezetes foglyuk, a kit Barabbásnak hívtak.
Mikor azért egybegyülekezének, monda nékik Pilátus: Melyiket akarjátok hogy elbocsássam néktek: Barabbást-é, vagy Jézust, a kit Krisztusnak hívnak?
Mert jól tudja vala, hogy irigységből adák őt kézbe.
A mint pedig ő az ítélőszékben ül vala, küldé ő hozzá a felesége, ezt üzenvén: Ne avatkozzál amaz igaz ember dolgába; mert sokat szenvedtem ma álmomban ő miatta.
A főpapok és vének pedig reá beszélék a sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig veszítsék el.
Felelvén pedig a helytartó, monda nékik: A kettő közül melyiket akarjátok, hogy elbocsássam néktek? Azok pedig mondának: Barabbást.
Monda nékik Pilátus: Mit cselekedjem hát Jézussal, a kit Krisztusnak hívnak? Mindnyájan mondának: Feszíttessék meg!
A helytartó pedig monda: Mert mi rosszat cselekedett? Azok pedig még inkább kiáltoznak vala, mondván: Feszíttessék meg!
Pilátus pedig látván, hogy semmi sem használ, hanem még nagyobb háborúság támad, vizet vévén, megmosá kezeit a sokaság előtt, mondván: Ártatlan vagyok ez igaz embernek véréből; ti lássátok!
És felelvén az egész nép, monda: Az ő vére mi rajtunk és a mi magzatainkon.
Akkor elbocsátá nékik Barabbást; Jézust pedig megostoroztatván, kezökbe adá, hogy megfeszíttessék. (Mt.27:11-26)

Márk:

És kezdé őket tanítani, hogy az ember Fiának sokat kell szenvedni, és megvettetni a vénektől és a főpapoktól és írástudóktól, és megöletni, és harmadnapra feltámadni. (Mk.8:31)

Mondván: Ímé, felmegyünk Jeruzsálembe, és az embernek Fia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak, és halálra kárhoztatják őt, és a pogányok kezébe adják őt; (Mk.10:33)

És meghallák az írástudók és a főpapok, és tanakodnak vala, hogy mi módon veszíthetnék el őt. Mert félnek vala tőle, mivelhogy az egész sokaság álmétkodik vala az ő tanításán. (Mk.11:18)

Két nap mulva pedig húsvét vala és a kovásztalan kenyerek ünnepe. És a főpapok és az írástudók tanakodnak vala, hogy csalárdsággal mimódon fogják meg és öljék meg őt. Mert azt mondják vala: Ne az ünnepen, hogy a nép fel ne zendüljön. (Mk.14:1-2)

Akkor Júdás, az Iskariotes, egy a tizenkettő közül, elméne a főpapokhoz, hogy őt azoknak elárulja. Azok pedig, a mint meghallák, örvendezének, és ígérék, hogy pénzt adnak néki. Ő pedig keresi vala, mimódon árulhatná el őt jó alkalommal. (Mk.14:10-11)

És mindjárt még mikor ő szól vala, eljőve Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele együtt nagy sokaság, fegyverekkel és botokkal, a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől. (Mk.14:43)

És vivék Jézust a főpaphoz. És oda gyűlének mindnyájan a főpapok, a vének és az írástudók. (Mk.14:53)

A főpapok pedig és az egész tanács bizonyoságot keresnek vala Jézus ellen, hogy megölhessék őt; de nem találják vala.

Mert sokan tesznek vala ugyan hamis tanúbizonyoságot ellene, de a bizonyoságtételek nem valának megegyezők.

És némelyek fölkelének és hamis tanúbizonyoságot tőnek ellene, mondván:

Mi hallottuk, mikor ezt mondá: Én lerontom ezt a kézzel csinált templomot, és három nap alatt mást építek, a mely nem kézzel csináltatott.

De még így sem vala egyező az ő bizonyoságtételük. (Mk.14:55-59)

A főpap pedig megszagatván ruháit, monda: Mi szükségünk van még tanúkra?

Hallátok a káromlást. Mi tetszik néktek? Azok pedig halálra méltónak ítélték őt mindnyájan.

És kezdék őt némelyek köpdösni, és az ő orcáját elfedni, és őt öklözni, és mondani néki:

Profétájl! A szolgálak pedig arczul csapdossák vala őt. (Mk.14:63-65)

És mindjárt reggel tanácsot tartván a főpapok a vénekkel és írástudókkal, és az egész tanács, megkötözvén Jézust, elvivék és átadák Pilátusnak.

És megkérdé őt Pilátus: Te vagy-é a zsidók királya? Ő pedig felelvén, monda néki: Te mondod.

És erősen vádolják vala őt a főpapok.

Pilátus pedig ismét megkérdé őt, mondván: Semmit sem felelsz-é? Ímé, mennyi tanúbizonyoságot szólnak ellened!

Jézus pedig semmit sem felele, annyira hogy Pilátus elcsudálkozzék.

Ünnepenként pedig egy foglyot szokott vala elbocsátani nékik, a kit épen óhajtának.

Vala pedig egy Barabbás nevű, megkötöztetve ama lázadókkal együtt, a kik a lázadás alkalmával gyilkosságot követtek vala el.

És a sokaság kiáltván, kezdé kérni Pilátust arra, a mit mindenkor megtesz vala nékik.

Pilátus pedig felele nékik, mondván: Akarjátok-é, hogy elbocsássam néktek a zsidók királyát?

Mert tudja vala, hogy irigységből adták őt kézbe a főpapok.

A főpapok azonban felindíták a sokaságot, hogy inkább Barabbást bocsássa el nékik.

Pilátus pedig felelvén, ismét monda nékik: Mit akartok tehát, hogy cselekedjem ezzel, a kit a zsidók királyának mondotok?

És azok ismét kiáltának: Feszítsd meg őt!
Pilátus pedig monda nékik: Mert mi rosszat cselekedett? Azok pedig annál jobban kiáltanak vala:
Feszítsd meg őt!
Pilátus pedig eleget akarván tenni a sokaságnak, elbocsátá nékik Barabbást, Jézust pedig
megostoroztatván, kezökbe adá, hogy megfeszítsék. (Mk.15:1-15)

Lukács:

Ezt mondván: Szükség az ember Fiának sokat szenvedni és megvettetni a vénektől, a főpapoktól
és írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon feltámadni. (Lk.9:22)

Jeruzsálem! Jeruzsálem! ki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, a kik te hozzád
küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképen a tyúk az ő kis csirkéit az ő
szárnyai alá, és ti nem akarátok!
Ímé pusztán hagyatik néktek a ti házatok; és bizony mondom néktek, hogy nem láttok engem,
mígnem eljő az idő, mikor ezt mondjátok: Áldott, a ki jó az Úrnak nevében! (Lk.13:34-35)

És tanít vala minden nap a templomban. A főpapok pedig és az írástudók és a nép előkelői
igyekeznek vala őt elvesztetni:
És nem találták el, mit cselekedjenek; mert az egész nép ő rajta függ vala, reá hallgatván.
(Lk.19:47-48)

Annakokáért vigyáztván ő reá, leselkedőket küldének ki, a kik igazaknak tetteték magokat, hogy őt
megfogják beszédében; hogy átadják a felsőbbségnek és a helytartó hatalmának. (Lk.20:20)

És a főpapok és az írástudók keresnek vala módot, hogyan öljék meg őt; mert féltek a néptől.
Beméne pedig a Sátán Júdasba, ki Iskáriotesnek neveztetik, és a tizenkettőnek számából vala;
És elmenvén, megbeszélé a főpapokkal és a vezérekkel, mimódon adja őt nékik kezökbe.
És azok örülének, és megszerződének, hogy pénz adnak néki;
Ő pedig megígéré, és keres vala jó alkalmat, hogy őt nékik kezökbe adja zenebona nélkül.
(Lk.22:2-6)

Monda pedig Jézus azoknak, a kik ő hozzá mentek, a főpapoknak, a templom tisztjeinek és a
vénekek: Mint valami latorra, úgy jöttetek szablyákkal és fustélyokkal?
Mikor minden nap veletek voltam a templomban, a ti kezeiteket nem vetétek én reám; de ez a ti
órátok, és a sötétségnek hatalma.
Megfogván azért őt, elvezetétek, és elvivék a főpap házába. Péter pedig követi vala távol.
(Lk.22:52-54)

És azok a férfiak, a kik fogva tarták Jézust, csúfolják vala, vervén őt.
És szemeit betakarván, arczul csapdosák őt, és kérdezék őt, mondván: Prófétaid meg ki az, a ki
téged vere?
És sok egyéb dolgot mondának néki, szidalmazván őt.
És a mint nappal lett, egybegyüle a nép véneinek tanácsa, főpapok és írástudók: és vivék őt az ő
gyülekezetükbe, (Lk.22:63-66)

És fölkelvén az ő egész sokaságuk, vivék őt Pilátushoz.
És kezdék őt vádolni, mondván: Úgy találtuk, hogy ez a népet félrevezeti, és tiltja a császár
adójának fizetését, mivelhogy ő magát ama király Krisztusnak mondja.
Pilátus pedig megkérde őt, mondván: Te vagy-e a zsidók királya? És ő felelvén néki, monda: Te
mondod!
Monda pedig Pilátus a főpapoknak és a sokaságnak: Semmi bűnt nem találok ez emberben.
De azok erősködének, mondván: A népet felzendíti, tanítván az egész Júdeában, elkezdve
Galileától mind idáig. (Lk.23:1-5)

Pilátus pedig a főpapokat, főembereket és a népet egybegyűjtve,
Monda nékik: Ide hoztátok nekem ez embert, mint a ki a népet félrevezeti: és ímé én ti előttetek kivallatván, semmi olyan bűnt nem találtam ez emberben, a mivel őt vádoljátok:
De még Héródes sem; mert titeket ő hozzá igazítalak; és ímé semmi halálra való dolgot nem cselekedett ő.

Megfenyítvén azért őt, elbocsátom.

Kell vala pedig elbocsátania nékik ünnepeként egy foglyot.

De felkiálta az egész sokaság, mondván: Vidd el ezt, és bocsásd el nekünk Barabbást!

Ki a városban lett valami lázadásért és gyilkosságért vettetett a tömlöczbe.

Pilátus azért ismét felszólala el akarván bocsátani Jézust;

De azok ellene kiáltának, mondván: Feszítsd meg! Feszítsd meg őt!

Ő pedig harmadszor is monda nékik: Mert mi gonoszt tett ez? Semmi halálra való bűnt nem találtam ő benne; megfenyítvén azért őt, elbocsátom!

Azok pedig nagy fenszóval sürgeték, kérvén, hogy megfeszíttessék; és az ő szavok és a főpapoké erőt vesz vala.

És Pilátus megítélé, hogy meglegyen, a mit kérnek vala.

És elbocsátá nékik azt, a ki lázadásért és gyilkosságért vettetett a tömlöczbe, a kit kértek vala; Jézust pedig kiszolgáltató az ő akaratuknak. (Lk.23:13-25)

János:

És e miatt üldözöbe vevék a zsidók Jézust, és meg akarták őt ölni, hogy ezeket művelte szombaton.

Jézus pedig felele nékik: Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.

E miatt aztán még inkább meg akarák őt ölni a zsidók, mivel nem csak a szombatot rontotta meg, hanem az Istent is saját Atyjának mondotta, egyenlővé tévén magát az Istennel. (Jn.5:16-18)

És ezek után Galileában jár vala Jézus; mert nem akar vala Júdeában járni, mivelhogy azon igyekezének a Júdeabeliek, hogy őt megöljék. (Jn.7:1)

Mindamellett senki sem beszélt vala nyíltan ő felőle a zsidóktól való félelem miatt. (Jn.7:13)

Meghallák a farizeusok, a mint a sokaság ezeket suttogja vala felőle; és szolgálakat küldének a farizeusok és a főpapok, hogy fogják meg őt. (Jn.7:32)

Némelyek pedig közülök akarják vala őt megfogni, de senki sem veté reá a kezét.

Elmenének azért a szolgálak a főpaphoz és farizeusokhoz; és mondának azok ő nékik: Miért nem hoztátok el őt? (Jn.7:44-45)

Köveket ragadának azért, hogy reá hajigálják; Jézus pedig elrejtőzködék, és kiméne a templomból, átmenvén közöttük; és ilyen módon eltávozék. (Jn.8:59)

Ismét köveket ragadának azért a zsidók, hogy megkövezzék őt.

Felele nékik Jézus: Sok jó dolgot mutattam néktek az én Atyámtól; azok közül melyik dologért köveztek meg engem?

Felelének néki a zsidók, mondván: Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat. (Jn.10:31-33)

Egybegyűjték azért a papifejedelmek és a farizeusok a főtanácsot, és mondának: Mit cselekedjünk? mert ez az ember sok csodat mível.

Ha ekképen hagyjuk őt, mindenki hinni fog ő benne: és eljönnek majd a rómaiak és elveszik tőlünk mind e helyet, mind e népet.

Egy pedig ő közülök, Kajafás, a ki főpap vala abban az esztendőben, monda nékik: Ti semmit sem tudtok.

Meg sem gondoljátok, hogy jobb nekünk, hogy egy ember haljon meg a népért, és az egész nép el ne vesszen.

Ezt pedig nem magától mondta: hanem mivelhogy abban az esztendőben főpap vala, jövendőt monda, hogy Jézus meg fog halni a népért;

És nemcsak a népért, hanem azért is, hogy az Istennek elszéledt gyermekeit egybegyűjtse.

Ama naptól azért azon tanakodának, hogy őt megöljék..

Jézus azért nem jár vala többé nyilvánosan a zsidók között, hanem elméne onnan a vidékre, a pusztához közel, egy Efraim nevű városba; és ott tartózkodék az ő tanítványaival. (Jn.11:47-54)

Júdás azért magához vevén a katonai csapatot, és a papi fejedelmektől és a farizeusoktól szolgálakat, oda méne fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel. (Jn.18:3)

A csapat azért és az ezredes és a zsidók szolgálai megfogák Jézust, és megkötözik őt, És vivék őt először Annáshoz; mert ipa vala ez Kajafásnak, a ki abban az esztendőben főpap vala.

Kajafás pedig az vala, a ki tanácsolta vala a zsidóknak, hogy jobb, hogy egy ember vesszen el a népért. (Jn.18:12-14)

Elküldé őt Annás megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz. (Jn.18:24)

Vivék azért Jézust Kajafástól a törvényházba. Vala pedig reggel. És ők nem menének be a törvényházba, hogy meg ne fertőztessenek, hanem hogy megehessék a husvétibarányt.

Kiméne azért Pilátus ő hozzájok, és monda: Micsoda vádat hoztok fel ez ember ellen?

Felelének és mondának néki: Ha gonosztevő nem volna ez, nem adtuk volna őt a te kezedbe.

Monda azért nékik Pilátus: Vigyétek el őt ti, és ítéljétek meg őt a ti törvényeitek szerint. Mondának azért néki a zsidók: Nekünk senkit sem szabad megölnünk; (Jn.18:28-31)

Ismét beméne azért Pilátus a törvényházba, és szólítja vala Jézust, és monda néki: Te vagy a Zsidók királya?

Felele néki Jézus: Magadtól mondod-e te ezt, vagy mások beszélték néked én felőlem?

Felele Pilátus: Avagy zsidó vagyok-e én? A te néped és a papifejedelmek adtak téged az én kezembe: mit cselekedtél?

Felele Jézus: Az én országom nem e világból való. Ha e világból való volna az én országom, az én szolgálaim vitézkednének, hogy át ne adassam a zsidóknak. Ámde az én országom nem innen való.

Monda azért néki Pilátus: Király vagy-e hát te csakugyan? Felele Jézus: Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, a ki az igazságból való, hallgat az én szómra.

Monda néki Pilátus: Micsoda az igazság? És a mint ezt mondá, újra kiméne a zsidókhöz, és monda nékik: Én nem találok benne semmi bűnt.

Szokás pedig az nálatok, hogy elbocsássak néktek egyet a husvétünnepen: akarjátok-e azért, hogy elbocsássam néktek a zsidók királyát?

Kiáltának azért viszont mindnyájan, mondván: Nem ezt, hanem Barabbást. Ez a Barabbás pedig tolvaj vala. (Jn.18:33-40)

Akkor azért előfogá Pilátus Jézust, és megostoroztatá. (Jn.19:1)

Apostolok Cselekedetei:

Izráelita férfiak, halljátok meg e beszédeket: A názáreti Jézust, azt a férfiút, a ki Istentől bizonyosságot nyert előttetek erők, csudatételek és jelek által, melyeket ő általa cselekedett Isten ti köztetek, a mint magatok is tudjátok.

Azt, a ki Istennek elvégezett tanácsából és rendeléséből adatott halálra, megragadván, gonosz kezeitekkel keresztfára feszítve megölétek:

Kit az Isten feltámasztott, a halál fájdalmait megoldván; mivelhogy lehetetlen volt néki attól fogvatartatnia. (Csel.2:22-24)

Bizonyynal tudja meg azért Izráelnek egész háza, hogy Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten, azt a Jézust, a kit ti megfeszítettetek. (Csel.2:36)

Legyen tudotokra mindnyájatoknak és a Izráel egész népének, hogy a názáretbeli Jézus Krisztusnak neve által, a kit ti megfeszítettetek, kit Isten feltámasztott halottaiból, az által áll ez ti előttetek épségben. (Csel.4:10)

Mert a kik lakoznak Jeruzsálemben és azoknak fejei, mivelhogy őt fel nem ismerék, a prófétáknak szavait is, melyeket minden szombaton felolvasnak, ítéletükkel betöltötték. És bár semmi halálra való okot nem találtak, kérék Pilátustól, hogy öletlessék meg. (Csel.13:27-28)

1. Thessalonika

Mert ti, atyámfiai, követői lettetek az Isten gyülekezeteinek, a melyek Júdeában vannak a Krisztus Jézusban, mivelhogy ugyanúgy szenvedtetek ti is a saját honfitársaitoktól, miként azok is a zsidóktól,

A kik megölték az Úr Jézust is és a saját prófétáikat, és minket is üldöznek, és az Istennek nem tetszenek, és minden embernek ellenségei; (1The.2:14-15)

A fentieket kielemezve nyilvánvaló:

- Jézust már korábban többször meg akarták kövezni a zsidók.
- Kajafás napokkal előbb eldönti Jézusnak meg kell halnia.
- Júdás az egyetlen júdeai zsidó (Iskariotes = Kerioth-i lásd. Józs.15:25), nem galileai tanítvány a zsidóknak árulja el Jézust, s tőlük kapja a vérdíjat.
- Júdás kíséretében zsidók fogják el Jézust, s zsidó főpapokhoz viszik őt.
- A zsidó főpapok halálra ítélik őt.
- A zsidó főpapok viszik Pilátushoz azzal vádolva őt, hogy magát a „zsidók királyának” nevezte.
- Pilátus átlát a zsidó cselszövésen, s megpróbálja Jézust szabadlábra helyezni, ehhez az évi egyszeri megkegyelmezés szokását is felhasználva.
- A főpapoktól felbujtatott zsidó tömeg, viszont Jézus halálát követeli, s egy bűnöző, Barabbás szabadon bocsátását.
- Pilátus nem mer szembenenni a tömeggel, így végül római katonák elvégzik a megfeszítést.

A négy Evangélium semmi másban nincs olyan összhangban, mint Jézus életének utolsó 24 órájának eseményeivel. A fentieket tehát Bibliai alapon megcáfolni lehetetlen.

Fentebbről adós maradtam két állításra adandó válasszal.

Ha a rómaiaknak érdeke lett volna, Jézust megölése, mert egyesek netán a Zsidók királyának tartották s így veszélyeztette volna Róma hatalmát, akkor Jézust római katonák fogják el, és egyenesen Pilátushoz viszik.

A valóság, hogy Jézus sosem nevezte magát a zsidók királyának, de még zsidónak sem! Soha nem nevezte magát Dávid házi leszármazottnak.

Eleve olyan szinten került a zsidó politikai helyzetet de még a zsidó politikai történelmet is, hogy véletlenül se tesz soha, egyetlen szó, említést sem róluk. Ellentétben Keresztelő Jánossal, aki erkölcsi, zsidó vallási alapon dorgálja Heródes Antipászt (fejével fizet érte) Jézus soha sehol semmi politikai vitába bele nem keveredik az evangéliumok tükrében soha a rómaiakat vagy a császárt szóba, nem hozta, teljesen csak Isten országát hirdette.

Egyetlen egy esetet ismerünk, mikor a farizeusok megpróbálják politikai alapon csapdába csalni, lásd Mt.22:16-22, Mk.12:14-17 és Lk.20:19-25 amikor a „Adjátok meg a mi a Császáré, a Császárnak, és a mi az Istené, az Istennek.” kijelentéssel kivágja magát.

Kizárt tehát, hogy a rómaiak politikai okokból felfigyeltek volna rá.

Sokan hivatkoznak rá, hogy biblián kívüli források Pilátust rendkívül kegyetlen embernek mutatják be, s ez ellentmondana a Bibliai könyörületességének.

Abban a korban a kegyetlenségre nem a mai keresztény értékrend prizmájával néztek. A kegyetlenséget és véreskezűséget, ha azt fegyelem és rend kísérte Róma erénynek tekintette. Ezzel magyarázható, hogy Pilátus tíz évig, 26-36-ig lehetett Júdea helytartója. Biztosan kíméletlenül csapott le a Róma elleni bármely lázadás csírájára, ugyanakkor a birodalom stabilitását nem fenyegető kérdésekben Josephus Flavius szerint többször is engedett a zsidók nyomásának.

„Aquila non captat muscas” (a sas nem fog legyet) mondja a latin közmondás, így mikor Jézust Pilátus elé hozzák, gyakorlott szemmel és jó emberismerettel azonnal felfogja, hogy egy a birodalom szempontjából jelentéktelen és veszélytelen személyről van szó, aki csak a nem rátartozó zsidó vallási viták egy szereplője s kinek halála csak a főpapok érdeke. Szeretne ebből kimaradni, megpróbálván az ő szemszögéből nézve ártatlan Jézus életét is meghagyni.

Hogy ez végül mégse így végződött annak megértésére a római birodalom politikai érdekeinek szemszögéből kell közelítenünk. A húsvét ünnepére Jeruzsálembé zarándokló zsidók száma igen nagy megsokszorozva a város rendes lakóságát. Ebben a felfokozott helyzetben egy lázadás valószínűsége igen megnő. Pilátusra e napokban sokkal nagyobb felelősség hárul. Megpróbálja ugyan Jézust szabadlábra tenni, de látva a hatalmas tömeget mely a „feszítsd meg”-et kiáltja, inkább feláldozza, a számára bár ártatlan, de mint nem római állampolgár jelentéktelen senkinek tekintett Jézust, minthogy veszélyeztesse a birodalmat egy zendülés kitörésével. Pilátus, mint politikus pont azt teszi, amit tennie kell, pont azt, amit a császár elvárt tőle.

A második gondolat a „zsidó tolerancia” mosolyra készített s kitalálóját jó humor érzékűnek tekintem. Láttuk ugyan is, hogy Jézust többször is meg akarták kövezni, hogy halálát még elfogatása előtt eldöntötték. De nem csak Jézust. Elfogják Pétert és Jánost (Csel.5:26-40), kik ugyan Gamáliel közbelépésére szabadlábra kerülnek, halálra kövezik Istvánt (Csel.7:57-60) s Saul a későbbi Pál is e tolerancia jegyében üldözte a keresztényeket.

A zsidó főpapok ölik meg Jakabot Jézus testvérét is.

„Mivel Festus meghalt, Albinus pedig még úton volt, úgy gondolta Anan, hogy itt a jó alkalom kegyetlen ösztönei kielégítésére. Tehát a nagytanácsot törvényszéki ülésre hívta össze, és eléje állította Jakabot, aki testvére volt Jézusnak, akit Krisztusnak neveznek, s még néhány másembert; törvénysértéssel vádolta őket és végül mindet megköveztette. (Josephus Flavius: A zsidók története XX 9)

Mint a fentebbi igeversék tanúsítják, Jézus maga megmondja, kik a felelősök későbbi haláláért. (Mt.16:21, 20:18, 23:37-39 Mk.8:31,10:33 Lk.9:22,13:34-35)

Péter az Apostolok Cselekedetében szintén a zsidókat (elsődlegesen a főpapokat) teszi felelősé. (Csel. 2:22-24,36, 4:10).

A keresztényüldözöből igehirdetővé vált Saul/Pál is így látta. (Csel.13:27-28 1The.2:14-15)

Mielőtt belemennék a zsidók „kollektív” felelőségének fogalmába szeretném a saját álláspontomat ismertetni.

Szerintem a legbűnösebbek a zsidó főpapok, hisz ők tervelték ki Jézus megölését, ők fizettek vérdíjat az árulásért, ők hozták meg a halálos ítéletet, ők szolgáltatták ki a római hatóságoknak Jézust, ők bujtatták fel a tömeget, hogy Jézus halálát követeljék, s ami a legfontosabb csak nekik fűződött anyagi és hatalmi érdekük Jézus halálához.

Én 49%-ra becsülöm felelőségüket. Hogy miért ilyen alacsonyra? Mert a tömegnek és Pilátusnak módjában állt volna az ő döntésüket felülírni.

A második helyre teszem a tömeg, a csőcselék felelőségét (41 %) mert az ő nyomásuk nélkül Pilátus nem hozza meg azt a döntést, amit meghozott.

Pilátus felelősége sem nullázható le. Ha ő, ahelyett hogy, a döntést a népre bízza, egyszerűen kijelenti a főpapoknak: „én öt ártatlannak tartom, ezért, még ha tévednék is, élek a hagyományos megkegyelmezéssel és ÉN öt akarom szabadra bocsátani” a főpapok meghátrálásra kényszerültek volna. Felelőségét én 10 %-ra becsülöm.

Szerintem nincs az a normális egészséges gondolkodású ember a 21. században, aki elfogadna „kollektív” felelőséget bármely ügyben bármely nemzet vagy népcsoport ellen. Ha a zsidókat tekintjük felelősnek, akkor is a teljes zsidóság egy részalmazára korlátozzuk azt.

Jelen esetben csak az alábbi zsidókat értjük alatta:

- Akik meg akarták kövezni őt.
- Akik előre kitervelték halálát.
- Akik vérdíjat ígértek és adtak.
- Akik részt vettek elfogatásában.
- Akik a döntéskor halálára szavaztak.
- Akik Pilátushoz vitték és Pilátust nyomás alá helyezték.
- Akik felbujtatták a tömeget.

- Akik „feszítsd meg”-et kiáltottak.
- És az elmúlt 2000 esztendő minden olyan zsidó emberét, aki Jézus megöletését helyesli, s azzal ami akkor történt egyet ért.

Bevallom, groteszknak tartom, hogy vannak ma is olyanok, akik Jézus megölésével hencegnek. Lásd a (<https://www.youtube.com/watch?v=RQLSk5KHfBg>) videót. A videó magyar fordítása elolvasható a <http://portal.jobvik.net/index.php?q=node/4027> honlapon.

Végezetül sajnós nyelvi kérdésekkel is kell foglalkoznunk.

Túlművelt és agyimosott „liberális gondolkodású” embertársaink szeretnék nekünk megtiltani, hogy a következő kifejezést használjuk: „a zsidók felelősek Jézus haláláért”, mivel szerintük legalábbis, ez az egész zsidóságot kollektíven ítélné el.

Ha tudnának magyarul, akkor tudnák, hogy a fenti kifejezés fogalom értéke: „kettő vagy több zsidó felelős”.

Ha a magyar kollektívan akarna elítélni, akkor ezt mondaná: „kivétel nélkül minden zsidó felelős”.

Nem kedves „liberális gondolkodású” embertársaink nem fogjuk miattatok kiforgatni anyanyelvünket. Továbbra is azt fogjuk mondani „a zsidók felelősek Jézus haláláért”, s tudjuk, hogy „akinek nem inge nem veszi magára”.

Pláné ne reménykedjetez abban, hogy beleesünk abba a csapdába, hogy kijelentsük: „nem a zsidók felelősek”, mert ennek fogalom értéke: „egyetlen zsidó sem felelős”.

(Las Vegas, 2015.12.18)